

Laten wij mensen maken: Genesis 1:26

Als God zijn schepping voltooid heeft plaatst hij de kroon op zijn werk: Hij zal, als een kers op de taart, de mens maken om de hoogste positie op die taart, op de aarde, in te nemen. Tevoren deed God alles zonder inbreng van iets of iemand anders. In Genesis 1: 26 doet God het niet zinnen zijn eentje, maar klinkt er opeens ‘wij’.

De Joodse schrijver Philo uit het begin van onze jaartelling heeft de opvatting gesuggereerd dat met ‘ons’ God en zijn engelen bedoeld is. Deze opvatting is later door vele anderen overgenomen.

Een christelijke uitleg is dat met ‘ons’ God en Christus bedoeld is. Hier zou dan al sprake zijn van de drieëenheid. Huidige christelijke commentatoren verwerpen deze gedachte omdat het inlegkunde zou zijn.

Een rabbijnse reactie op het woord ‘wij’ is de volgende: Toen Mozes deze woorden op moest schrijven protesteerde hij tegen God door te zeggen: Heer der wereld, waarom geeft u de bestrijders argumenten in handen om het één zijn van u te ondermijnen? Maar de Heer zei: Schrijf! Wie dwalen wil dwale. De rabbijnen zullen hier met name de christelijke geloofsleer van hun tijd in gedachten gehad hebben.

Ook de gedachte dat hier sprake zou zijn van een ‘majesteitsmeervoud’ wordt tegenwoordig niet meer aanvaard. Jouon zegt hierover dat een dergelijk meervoud nooit gecombineerd wordt met een werkwoordsvorm in het meervoud, zoals hier wel het geval is.

Cassuto meent dat het meervoud betekent dat God zichzelf aanzet tot het maken van de mens. Deze opvatting wordt ook door Westermann gedeeld. Ook van Selms zegt: God gaat bij zichzelf te rade.

Een (andere) rabbijnse verklaring is: God maakt de mens samen met de hemel en de aarde. Zo schrijft Ramban: het lichaam van de mens wordt gevormd uit de aarde, zijn ziel uit Gods adem. Benno Jacob tekent hierbij aan: Als er ‘mij’ had gestaan zou erop moeten volgen: ‘in mijn beeld, als mijn gelijkenis’. En dan zou ook de lichamelijke van de mens van God afgeleid zijn, wat ten enenmale onmogelijk is.

Opvallend is dat in dit vers voor het eerst sprake van een persoonlijke betrokkenheid.

Tevoren was er steeds sprake van de aansporende wijs ‘er geschiede’, nu spreekt God voor het eerst in de eerste persoon: wij!

Mijn mening is dat het ‘wij’ betrekking heeft op God zelf, samen met de schepping die hij tot dusver gemaakt heeft. In Genesis 2 wordt dit op een andere manier onder woorden gebracht. In Genesis 2: 7. Daar staat dat God de mens vormde enerzijds aards, anderzijds door Gods adem.

Lukas de Groot, Februari 2026